

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Andrzej Ryński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 27 października 2014 r., sprawy **P. K.**, skazanego za przestępstwa z art. 271 § 1 i 3 k.k. i innych, w kwestii wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 31 maja 2010 r., sygn. akt II AKa [...], na podstawie art. 542 § 3 k.p.k.

postanawia:

1. stwierdzić, że brak jest podstaw do wznowienia z urzędu postępowania karnego prawomocnie zakończonego wobec P. K. wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 31 maja 2010 r., sygn. akt II AKa [...];

2. obciążyć Skarb Państwa wydatkami postępowania w kwestii wznowienia.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 11 marca 2009 r., sygn. III K [...], zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 31 maja 2010 r., sygn. II AKa [...], P. K. został skazany za popełnienie 2 przestępstw polegających m. in. na tym że:

1. w okresie od 6 stycznia 1995 r. do 5 lipca 1999 r. w O., działając ze z góry powziętym zamiarem oraz czyniąc sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, jako właściciel

przedsiębiorstwa A. [...] z O. poświadczył nieprawdę wystawiając łącznie 2 520 faktur, na rzecz różnych przedsiębiorstw, na łączną wartość towaru 40 281 839 zł, za co otrzymywał określone wynagrodzenie w zależności od wartości towaru wymienionego na tych fakturach, gdzie łączna wartość korzyści majątkowej była nie mniejsza niż 4 952 306 zł i za ten czyn kwalifikowany z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k., z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 k.k., została mu wymierzona kara roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zostało zawieszone na okres 5 lat oraz grzywny w kwocie 280 stawek dziennych po 500 zł;

2. w okresie od 6 stycznia 1995 r. do 5 lipca 1999 r. w O., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa skarbowego stałe źródło dochodu, jako właściciel przedsiębiorstwa A. [...] z O. poprzez wystawianie faktur oraz podżeganie do wystawiania faktur pomógł w zbyciu towarów faktycznie pochodzących z przemytu na łączną kwotę 40 281 839 zł i za ten czyn kwalifikowany jako przestępstwo skarbowe z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. została mu wymierzona kara grzywny w wysokości 280 stawek dziennych po 500 zł, z tym, że na podstawie art. 8 § 2 i 3 k.k.s. wykonaniu podlegała jedynie kara grzywny orzeczona za czyn pierwszy.

Skazany P. K. pismem kierowanym do Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 18 sierpnia 2014 r., wystąpił z wnioskiem o zbadanie możliwości wznowienia postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w O., sygn. III K [...], albowiem jego zdaniem istnieje bezwzględna przyczyna odwoławcza w postaci powagi rzeczy osądzonej wobec wydanego wcześniej przez Sąd Rejonowy w O. wyroku w dniu 24 lutego 2000r., sygn. II K [...]. W uzasadnieniu skazany podniósł, że w obu sprawach został skazany za popełnienie przestępstw z art. 286 k.k., których dokonał w tym samym czasie w warunkach art. 12 k.k., a więc jego zdaniem został skazany dwukrotnie za to samo zachowanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pismo skazanego P. K. zostało potraktowane jako zasygnalizowanie Sądowi Najwyższemu wystąpienia w jego sprawie uchybienia należącego do katalogu bezwzględnych przyczyn odwoławczych i uruchomiło przeprowadzanie czynności z urzędu. W przypadku potwierdzenia istnienia tego rodzaju uchybienia, doszłoby bowiem do wznowienia postępowania z urzędu, gdyż wznowienie postępowania karnego na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. z powodu wystąpienia jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. może nastąpić tylko z urzędu (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2005 r., I KZP 5/05, OSNKW 2005, z. 6, poz. 48).

Analiza akt sprawy Sądu Okręgowego w O. o sygn. III K [...] (obecnie III K [X.]) oraz wyroku Sądu Rejonowego w O. o sygn. II K [...] pozwala stwierdzić, że w sprawie nie występuje bezwzględna przyczyna odwoławcza, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. Wyrokiem z dnia 24 lutego 2000 r. Sąd Rejonowy w O. skazał bowiem P. K. za to, że w okresie od października 1997 r. do listopada 1997 r. w O. będąc posiadaczem rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego, działając w warunkach czynu ciągłego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, realizując płatności przy użyciu karty VISA wyłudził mienie w kwocie 10 236 zł działając na szkodę Banku [...], z tym że Sąd uznał, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi i kwalifikując go z art. 286 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wymierzył karę grzywny.

Porównanie opisu czynów przypisanych skazanemu oraz kwalifikacji prawnej tych przestępstw wskazuje jednoznacznie, że zachowania, za które został skazany P. K. wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 11 marca 2009 r. nie stanowiły elementów czynu, który był przedmiotem wcześniejszego osądzenia przez Sąd Rejonowy, który wydał wyrok 24 lutego 2000 r.

Na marginesie należy wskazać skazanemu, iż nie zauważył on, iż Sąd Apelacyjny w [...] zmienił nie tylko opis czynów jemu przypisanych, ale również z kwalifikacji prawnej wyeliminował art. 286 § 1 i 3 k.k., który to przepis, jak wynika z pisma skazanego, był głównym powodem wyciągnięcia wniosku co do zaistnienia w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej w postaci powagi rzeczy osądzonej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy stwierdził brak podstaw określonych w art. 542 § 3 k.p.k. do wznowienia postępowania z urzędu, orzekając o kosztach na podstawie art. 638 k.p.k.

[aw]